

Tirsdag den 11/10-1707.

Seign. Peder Hansen Hejde af Aarhus frem kom for retten paa sin broder hr. Niels Hansen Hejde inspecteur paa Constantinsborg hans vegne fremstillede 2de kalds mend naufnlig Michel Christensen Loft og Rasmus Christensen Loft begge af Wormsleff som af hiembled ved eed med opragte fingre efter loven at de nest afvigte 26 september loulig hid til i dag hafr kald og varsel gifuet efterskr: persohner naufnlig Rasmus Sørensen tiendende i Ormslef der nest Maren Simmensdatter, Johanne Michelsdatter vef pige, Rasmus Shødt, Hans Sørensen, Povel Mortensen, Johanne Pedersdatter, Ouge Mogensen, Peder Pedersen, Rasmus Jensen og Erich Pedersen alle af Stautrup for deris vidne at aflegge sandhed at ud sige og til spørs maal at svare, angaaende Christen Povelsen Smed af Edslef hans hastige og ulykkelige død som sig nest afvigte 10 september paa Stautrup mark sig til drog, i lige maade og til i dag at hafve hid kald Mads Sørensen og Hans Rasmussen af Liming, Mogens Rasmussen og Michel Lauridsen af Koldt som den afdøde persohn skal hafve siunet deres siuns forretning med eed at bekræfte saavel og til spørmaal at svare, ligeledes og til i dag 8te dage 3: 4: 5: og 6 ugger at hafve hid kaldet, Anders Sørensen, Søren Andersen og Jens Sørensen af Edslef som for berørte 10 september skal hafve verit udi compagnie og følge til og fra Aars for vidner at paa høre og endelig om sagen dette kan ud krefue og fornøden er agtes deris sandhed at ud sige og til spørmaal at svare dend af dødes hastige død betrefende, endelig og til forberørte tider at hafve hid kaldet Hans Povelsen Smed ved Vilhelmsborg, Michel Povelsen i Rafnholt, Rasmus Hansen i Hørning som er den afdødes brødre saauel som og hans hustru Maren Pedersdatter af Edslef sogen og vidner at paa hørre, huor nest enden af loubogen for samptl: vidnesburden blef oplest, med for maaning til sandhed at vinde, huor hand dog til forn til bød dend af dødes suends brødre sampt hans hustru som nu vahr nerverende om de noget kunde hafue vinderne at til spørge til sandheds opliusning det de dennem frit og ubehendret vahr tilladt, og der paa frembstoed nu her for retten forbemeldte siuns mend naufnl. Mads Sørensen og Niels Rasmussen af Liming, Mogens Rasmussen og Michel Lauridsen begge af Koldt som vandt med op ragte fingre med eed efter loven at nest afvigte 11 september vahr de udi Edslef efter sn. Niels Hansen Hejde paa Constantinsborg hans befaling at siune Christen Povelsen Smed som vahr død, da siuntes de at hans hals vahr i støcher og gandske lede løs, og runden om halsen, skulderen og brøstet for og bag var hand gandske blaa, og bag ofr hans kryds lend vahr hand og gandske blaa men ved huad midel hand hafde faed det, det viste de iche huilket de af hiemblet for it fuld siun, Peder Hansen til spurte siunsmændene om da de siunede for: afdøde Christen Povlsen Smed fandt nogen til føyede skade af slag hug eller sting, der til de svarede samptl. de saae eÿ vider paa hannem end som de om vonden hafr ydermere blef til spurt om de kunde siune ham ved nogen strik eller muelig sin egen klud knude vere qual, huor paa de svarede som paa forige spørmaall, der nest frem stoed Rasmus Sørensen af Wormslef tienende Michel Loft sammesteds, som vandt med opragte fingre efter louen, at nest afvigte 10 september kiørte hand fra Aars og dend gang hand kom forbi Wibÿe sogn paa Stautrup mark blef hand holdendis at ville tage sig nogen fouel som hengte i en busk ved vejen og imidlertid hørte hand, at der var nogen folk der larmed i skouen bag hannem men enten det vahr ondt eller godt det viste hand ike, og om sider blef hand for. Anders Sørensen, hans søn Søren Andersen og broder Jens Sørensen var at de kom kiørendes bag efter hannem og en person til paa vognen, og Jens Sørensen gik op paa Slaa Torn Bierg bag efter vidnet for ved vognen som de trei kiørte paa, og dend gang de kom till beken som løber under Slaa Torn Bierg paa Stautrup mark saae hand der størte en af vognen af de trei persohner som samme tid vahr der paa og saae at Søren Andersen ragte sin højre haand ud efter hannem og toeg efter hannem men om hand toeg hannem op eller iche vidste hand ike, og dend gang Jens Sørensen kom ofr beken og vidnet blef hannem var, blef hand angst og bange og af den banghed kiørte hand det bæste hand kunde op paa baket og dend gang de kom

ofuer baket saae hand at Jens Sørensen sad paa vognen til de trei der vahr paa dend, saa kiørte de bag efter hannem til skiell veien, Peder Hansen til spurte vidnet om hand saae de opløftede smeden paa vognen eller og om hand vahr død førend hand drog fra dennem, huor til vidnet svarede nei, og ei viste at nogen af hans med følger vahr skyldig udi hans død, vider viste hand ike,- Johanne Michelsdatter vef pige af Stautrup vandt med opragte fingre efter loven at om vonden tid stoed hun paa hindes mor fader Peder Jensen Fuldings agger at sette hued sammen da saae hun for. Anders Sørensen kom kiørendis med en vogn og paa Slaa Torn Bierg, bag i vognen sad hans søn Søren Andersen midt i sad en persohn som hun ei kendte men huad hand sad paa viste hun ike, bag efter vognen kom Jens Sørensen af Edslef gaaendis, da de kom ofuer ...?hørte hun Jens Sørensen sagde til dend som sad mit paa vognen, sid ad dig jeg kand nu sid hos dig men ike hørte dend anden svarte og da satte Jens Sørensen sig paa dend høyre side paa ham og der alle 4re kiørte op paa veien noget der efter hun kom gaaendes op imod byen saae hun huor een laae død paa Morten Poulsens agger og hørte de andre som stoed der hos sagde at det vahr smeden af Edslef, men ike hun kiendte hannem, vider viste hun ike, Povel Mortensen i Stautrup tienende sin fader Morten Povlsen at om vonden tid gik hand og slog i Peder Fuldings eng haug i Stautrup daa saae hand bemeldte Anders Sørensen af Edslef og med følger kom kiørendes, og som de kom paa Morten Povelsens agger kaldes Toft agger saae hand forbemeldte af døde Christen Povelsen Smed faldt ofr til dend venstre side af Anders Sørensens vogn og blef ligendis stille og ike hørte hand enten mund eller meld, og i det hand faldt af vognen kiørte vognen lidet fra hannem saa sad Jens Sørensen af vognen først og gik til hannem som hand laae og sagde, kom Christen vildt du op og med vi kand komme hiem, i det samme kom Søren Andersen till hannem saa løfte de paa hannem og sagde, kom broder og lad os komme og lig ike her at frýse ihiel, og Anders Sørensen blef sidendes paa vognen og kaldt paa dem og sagde, vil I med, saa kommer i det samme Anders Sørensen af vognen og gik till de andre og de stoed og løfte noget paa hannem og saa kiørte Anders Sørensen og hans søn og Jens Sørensen blef hos smeden, lidt der efter hýrde Karen gik hen til stedet som smeden laae, og da hørte vidnet at hýrde Karen sagde smeden vahr død, saa gik vidnet der hen og saae det vahr som hun sagde, vider vidste hand ike og nu gaf Peder Hansen ret til kiende og der hos formodede at effter? udi Anders Sørensen, Søren Andersen og Jens Sørensen af Unsballe som sagen paa sigter og vahr hos verinde da smeden blef død vahr gifuen kald og varsel udi sex ugger, huer ting dag at møde att til den ende om mand endnu kunde erlange nogle flere vidners persohner som dennem nermer kunde anrøre eller blifue sagn til beder opliusning, saa begierte hand nemlig Peder Hansen det passende og proto collerede saaledis nogen stund at henstaa eller hen huille og forbemeldte Edslef mend saa uel som og de ind stefnte vidners persohner som for medelst aftenens mørkhed ike kunde komme till forhør de da alle under deris faldsmaal for bordelse? uden vider forkýndelse maatte af retten forlegges en viis tiid og ting dag at møde.- Derpaa satte dommeren resolverede og forelagde de indstefnte vindes persohner at møde her for retten i dag trej ugger

Fol. 397 a til 398 b.

Onsdagen alle Helgens dag den 2 november Ao. 1707 Sn. Peder Hansen Heide af Aarhus paa sin broder Sn. Niels Hansen Heides veigne frem kom for retten og begierede dend sag i rette som nest afvigte 11 october hvis for retten blef anhengi giort, angaaende Christen Povelsen Smed af Edslef hans hastige og ulýkelige død huilken sag for medelst kald og varsels tilladelse til i dag blef op satt end og begierende de vidnes persohner som da forbemeldte tid for aftenens paa kommende mørkhed ike kunde komme til for hør nu at maatte foretages deres vidne der ud inden at aflegge og i huer vel eeden af loubogen for dennem bleff op læst og som heldst det er en rum tid siden, særdelis at vidnes persohnerne maatte veket til sandhed at vinde, saa blef dend i dag lige ledis for dennem oplest der nest frembstoed først Rasmus Jensen boende i Stautrup, huor doeg Peder Hansen Heide til forn erindrede Hans Povelsen Smed ved Wilhelmsborg som nu vahr her nerverende, det tilbud

som nest afvigte 11 october blef hannem giort, om hand paa egne eller broders veigne noget kunde hafve vinderne at til spørge, det da hannem frit i alle maader skulle vere ubehindret huor paa for. Rasmus Jensen vandt med op ragte fingre med (eed) efter louen, at ungefehr for en siuf eller otte ugger siden imod aften saae hand Anders Sørensen af Edslef kiørendes fra Aars op imod Stautrup og hand kiørte hannem forbi ved Gield Høys led, og samme tid sad for. Christen Povelsen Smed og Jens Sørensen af Edslef midt i vognen lige sider af huer andre og Søren Andersen sad bag i vognen, Peder Hansen til spurdt vidnet om hand ike samme gange hørte dennem hafde nogen klammeri med hin anden, huor til hand svarede nei, blef vider til spurt om han ved eller kunde slutte, om smeden da vahr død eller lefuende huor til hand suarede ney, men hand ike saae nogen holdt ved hannem, vider viste hand ike, Erik Pedersen af Stautrup vandt med op ragte fingre ved eed efter louen at om vunden tid saae hand Christen Smed laae død uden for Stautrup og indtet vider vahr der om viden-de. Peder Pedersen tienende sin broder Erich Pedersen i Stautrup vandt med op ragte fingre ved eed efter louen at forhen om vonden tid saae hand for. 4 persohner kom kiørendes paa en vogn op imod Stautrup fra Aarhus af, og som de kom paa ageren imellem Morten Poulsen og Fulding gaarden, da saae hand Jens Sørensen stoed op i vognen og smeden vahr af vognen, men paa huad maade hand kom af vognen viste hand ike for medelst der vahr tou gerder imellem, og ei viste noget paa forige spørmaal at svare, og ike hørte de hafde nogen ord sammen. Maren Simmensens, Peder Ham-borgs kone af Stautrup vandt ved eed med opragte fingre efter loven at noget efter for. Chresten Smed vahr faldt af bemeldte Anders Sørensens vogn og vahr død, kom hun til hannem og lugte hans mund og hans højre øye som stod aaben, og det blef tillugt efter hinds haand, vider vidste hun ike. Maren Andersdatter, Rasmus Skøtis hustrue af Stautrup vandt ved eed efter louen at omvonden tid kom hun af marken, og der hun kom op til Stautrup, saae hun for. Christen Smed laae paa jorden og Jens Sørensen sad hos hannem og klappet hannem paa kindbenet og sagde, broder lild svar mig, og da vidnet kom og løfte hannem saae hun hand vahr død, saa løb Jens Sørensen hen og kaldte ad de andre som vahr kiørt igennem Fulding gaarden og Søren Andersen tillige med Jens Sørensen kom tilbage til suenden igen vider viste hun ike. Johanne Pedersdatter, Peder Seiर्सens datter i Stautrup vandt med opragte fingre ved eed efter louen at om vonnen tid vahr hun paa stedet som smeden laae død og mange folk stoed der og samme tid rørte vidnet ved hans ansigt og det var koldt men om hans hals vahr hand varm, vider viste hun ike, og nu til spurte Peder Hansen smedens broder Hans Povelsen om han hafde noget vider at for gifue, eller nogen flere vindes persohner at till veje bringe, som kunde vere sagen til opliusning end ellerede skeed er, hand dennem da ville til kiende gifue eller self lade dennem til i dag 14 dage ind kalde. Hans Povelsen Smed svarede hand viste ingen og vahr benøyet med dette af sagen kunde opstaa i 14 dage for. Anders Sørensen, Jens Sørensen og Søren Andersen af Edslef frem stoed her for retten og bød dennem ved coporlig eed at ville giøre for klaring om huorledis til vahr gaaen med sl. Christen Povelsen Smed om det dennem af dommeren maatte tilladis sagen efter parternis begiering opsatt i 14 dage imidlertid blef for. 3de mend af Edslef forelagt persohnligen at møde, til huilken kald og varsel udi sagen at staa ved magt, huor efter Peder Hansen Heide vahr tings vinde begierende og Anders Sørensen af Edslef gienpart.

Tiirsdagen den 22 novenmer Ao. 1707. Fol. 400 a.

Seign. Peder Hansen Heide af Aarhus frem kom for rette og begiered dend sag atter i retten an-gaaende Christen Povelsen Smed af Edsleff hans ulykelige død, huilket for medelst kald og varsels tilladelse særdelis efter Hans Povelsen Smeds begiering til i dag blef op sadt, i henseende om hand endnu kunde til veje bringe nogle flere vidnes persohner huor ved sagen nærmer end allerede skeed kunde vorde opuist, saa blef bemeldte Hans Povelsen Smed nu her for retten ad spurt om hand nu i dag hafde nogen vinder i sagen at føre huor til hand svarede nej hand hafde ingen i dag, saa blef hand endnu af Peder Hansen til spurt om hand paa egen og brødrenes veigne hafde Anders Sørensen, Søren Andersen og Jens Sørensen mistenkt for deris broders død, huor til hand svarede

hand kunde huerken skylde dem eller skrive dem, og for modet at de ike blef til sted at giøre nogen end, huor paa Pedeer Hansen paastoed at efterdi mand nu til 6te uge dagen af den her om for an førte vidner ike finder saa klar eller saa for nøyelig op liusning i sagen som vel behøfuis og der dog viseligen bæris mistanke om bemeldte Anders Sørensen, Søren Andersen og Jens Sørensen at kunde vere aarsag i dend dødis død, saa begierte Peder Hansen at de af retten maatte tilladis deris sand hed ved coporlig eed der om at udsige, huorledes at maatte vere til gangen med for om rørte døde mand, og huis Hans Pedersen i sin tid skulle kunde ofr beviise dennem anderledis end de her for retten ved eed præsterer, kand hand hafve sin tiltalle sig forbeholden efter loulig med fart, saa frembstoed Anders Sørensen af Edslef som for klarede huorledis Christen Povelsen Smed fuldtis med hannem paa hans vogn fra Aarhuus, og da de kom igennem Høyes led sprang Jens Sørensen af vognen, og for. Christen Smed tillige med vidnet og hans søn Søren Andersen blef sidendes paa vognen og dend gang de kom ofr beken ved Slaa Torn bierg stod bemeldte Smed af vognen og gik op ad baket for grøtt ved Morten Povelsens jord, satte sig saa paa vognen igen, kiørte op til Gield Høys led saa kom Jens Sørensen og sagde til Christen Povelsen, sid af dig og lad mig side hos dig som og skeede, og dend gang de vahr kommen paa vognen tog smeden en brendvins flaske op og druk de andre til med dend og blef nok drukken en half pott brend viin af samme flaske og som de blef ved at kiøre og de kom paa de agre i mellem Morten Povlsens gaard og Fulding gaarden, da raabte Søren Andersen som sad i vogen kurfuen, holdt fader der faldt smeden af vognen, vidnet blef ved at kiøre og sagde ja, hand reyser sig nok, blef saa holdende it plougs lennde fra smeden og Jens Sørensen og Søren Andersen gik til hannem, saa kom Søren Andersen løbende til vognen igien og sagde til vidnet jeg ved ike huordan jeg skal holde? manden thi hand er saa blaa som en wold i hans øjne, da stod vidnet af vognen og gik til hannem og talte til hannem og ryste paa hannem, men hand kunne ike svare bad saa sin søn og broder at de skulle blifue hos hannem og see til at de kunde faa hannem i en varm seng, saa torde hand komme sig, saa som vidnet tenkte at det kunne vere et svimmelse hand ville kiøre hiem, som og skeede, og viste ike smeden var død førind de kom hjem og sagde hannem det, Søren Andersen af Edslef til stoed ord fra ord for ind førte at ver saa passerit som hans fader Anders Sørensen forklart, og yder mere forklarede, at dend gang hands fader vahr hiem kiørt, løb hand til bage som smeden laa og da vahr hand død, vider viste de ike, og dette ville de ved eed bekræfte naar begieres om det vahr nu her paa timen, eller og naar de det af dommeren blifr dennem paa lagt. Jens Sørensen af Edslef møtte og ord fra ord stoed for indførte hans broder og søn Søren Andersens forklaring om sagen, Peder Hansen Heide formodede at de for om rørte trende persohner efter anledning af hans kongl. mayst. lov pag 117, 6 oct: at maatte vorde i eed saa som det høyligen ud krefues og indtil det ike sked nogen fornøyelig opliusning, efter Hans Povelsen Smeds paastand og formelding at de ei bør til stedes nogen eed, og ei heller stefne maal noget der om for melder til med sagen det ike eed krefuer saa berøre det til nermes nye stefne maal huor efter Per Hansen vahr tings vinde begierendes.

Der står ikke mere om sagen i tingbogen, men i kirkebogen er der lidt flere oplysninger om smeden og hans familie.

Den 13 Søndag efter Trin. 18 september 1707: Blef Begrafuet i Kolt Kirkegaard Chresten Smed, Edtslef som faldt af en vogn udenfor Stautrup og styrted sin hals itu, 29 aar og 4 maaneder gammel.

Anden Paaskedag. Den 10 april 1699: Blef Chresten Smed af Edtslef copuleret til Maren Pedersdatter af Kolt.

Parret får et barn i 1701 der bliver begravet uden at være døbt, og sønnen Peder i 1705.

Maren Pedersdatter gifter sig måneden efter med Michel Rasmussen af Søften. De får en flok børn bl.a. tvillingedrenge i 1708, men ingen af dem bliver opkaldt efter den afdøde. Måske har der været for meget brændevin, og for lidt kærlighed i dette ægteskab, siden man ikke har fulgt skik og brug.